

κάθε Πάσχα τὰ μεσάνυχτα ἀκούεται λειτουργία καὶ τὸ πρωὶ βρῖσκονται κόκκινα φλούδια αὐγῶν.
 Ὅσο κι ἂν εἶναι παραδόσεις καὶ μῦθοι, ἐπειδὴ κλείνουν μέσα τους, ἕνα ἀδιάκοπο κι ἀκατανίκητο πόθο μας, ἕνα μεγάλο ἔθνικο καὶ θρησκευτικό μας δικαίωμα ἄς ἐλπίσωμε πὼς θὰ πραγματοποιηθοῦν τόρα.

ΚΑΦΡ-ΖΑΓΙΑΤ.

ZHNOBIA

A. PABST: «Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ», μετάφρ. Ι. Ἰορδανίδη.—Εἶναι ὁ τίτλος ἑνὸς βιβλίου ποῦ βγήκε στὰ 1918 στὴν Λάρνακα τῆς Κύπρου. Ἡ «Παιδικὴ Χειροτεχνία» εἶναι ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ σημαντικὰ παιδαγωγικὰ βιβλία ποῦ μεταφράστηκαν ὡς τὰ τώρα στὴν Ἑλληνική. Ὁ Pabst ἕνας ἀπ' τοὺς ποῦ τολμηροὺς καὶ ποῦ δυνατοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ σχολείου τῆς ἐργασίας στὴ Γερμανία, στὸ βιβλίο του αὐτό, τὸ ὁποῖο θεωρεῖται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ προδρομικὰ γιὰ τὴ μεγάλη μεταρρύθμιση, ποῦ πάει νὰ μετατρέψῃ τὸ σχολαστικὸ σχολεῖο τῆς μονόπλευρης νοητικῆς ἐργασίας τοῦ βιβλίου, σὲ σχολεῖο κίνησης, ἐνέργειας, δημιουργίας, ἀναπτύσσει μ' ἕναν πολὺ καθαρὸ καὶ πειστικὸ τρόπο τὴν μεγάλην σημασίαν ποῦ ἔχει ἡ δουλειὰ τοῦ χεριοῦ ἀπὸ ἱστορικὴ ἐκπολιτιστικὴ ἄποψη, τονίζοντας συνάμα τὴν ἀπίστευτὴ μορφωτικὴ ἐπίδραση ποῦ ἔχει ἐπάνω στὸν ἀνθρώπινο ἐγκέφαλο.

Ὁ συγγραφέας μας μαζί με ὄλους ἐκείνους ποῦ θέλουνε μέσα στὸ σχολεῖο ὡς βασικὴ διδακτικὴ ἀρχὴ τὴν ἐργασία, ἐπιμένει σὲ κείνο ποῦ οἱ Ἀμερικανοὶ παραδέχθηκαν καὶ ἐφάρμοσαν ἀπὸ καιροῦ: ὅτι δηλ. οἱ ἐνδιάθετες δημιουργικὲς ἱκανότητες τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ μόνο με τὴν ἐργασία τοῦ χεριοῦ εἶναι δυνατό νὰ ἀναπτυχθοῦνε. Ἡ πρωτοβουλία, ὁ δυνατός καὶ δραστήριος χαρακτήρας, ἡ δύναμη τῆς ἐνέργειας, εἶναι ἀρετὲς ψυχικὲς τελειῶς ἄγνωστες μέσα στὸ παλιὸ νοησιαρχικὸ σχολεῖο, ποῦ ὅλη του τὴ διδακτικὴ ἐνέργεια ἐβάσιζε ἐπάνω στὴν ἀπομνημόνευση. Καὶ στὴ μνημονικὴ αὐτὴ ἐργασία ποῦ γινότανε, τὸ παιδί μόνο τὴ μνήμη του ἐβάζε σὲ ἐνέργεια, ἐνῶ ὅλες οἱ ἄλλες του ψυχικὲς ἱκανότητες ἔμειναν πρωτόγονες καὶ ἀνεξέλεχτες μέσα του, ἀφοῦ ποτέ του δὲ σκέφτηκε ἡ ἀγωγή νὰ τὶς χρησιμοποιήσῃ καὶ νὰ τὶς ἐξασκήσῃ.

Ὑστερα ἀπ' αὐτὰ ὁ συγγραφέας ἐξετάζοντας ἀπὸ ἱστορικὴ παιδαγωγικὴ ἄποψη τὴν ἐξέλιξη τῆς διδασκαλίας τῶν χειροτεχνικῶν ἐργασιῶν, φθάνει εἴσαμε τὶς ἡμέρες μας, ὅπου μᾶς ἀποδείχνει με τὴ σύγχρονη ψυχολογία στὸ χέρι, πόσο ἐπιστημονικὰ δικαιολογημένες ἦταν οἱ προσπάθειες τῶν παιδαγωγῶν ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Κομμένιου νὰ μπάσουν τὴν ἐργασία τοῦ χεριοῦ στὸ σχολεῖο. Καὶ γιὰ τὸ μπάσιμο αὐτὸ ὡς τόσο πιά σήμερα ἐξὸν ἀπ' τὴν ψυχολογία, συνηγοροῦνε πρακτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀπόψεις, καθὼς καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ μορφώσουμε τὸ καλλιτεχνικὸ συναίσθημα τοῦ παιδιοῦ.

Ἐπειτα ἀφοῦ παρακολούθησῃ τὴν σημασίαν τῆς χειροτεχνίας μέσα σὲ εἰδικὰ καθιδρύματα, ὅπως εἶναι τὰ οἰκοτροφεῖα, τὰ σχολικὰ ἔστυλα, τὰ μαθητικὰ ἐργαστήρια κτλ. καθὼς καὶ στὰ σχολεῖα ὄλων τῶν εἰδῶν, μᾶς δίνει μιὰ συγκεκριμένη ἔννοια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διδασκαλίας αὐτῆς στὴ Γαλλία, τὴ Σουηδία, τὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Ἀμερική.

Τὸ βιβλίο σημαντικώτατο στὸ εἶδος του, εἶναι ἀπαραίτητο ὄχι μόνο γιὰ τὸ δάσκαλο ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε διανοούμενο ποῦ θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ γνωρίζῃ τί γίνεται στὸν πολιτισμένο κόσμον γιὰ τὴν μεταρρύθμιση τοῦ σχολείου.

Κεῖνο πῶχουμε νὰ καταλογίσουμε σὲ βάρος τοῦ βιβλίου, εἶναι ἡ καθαρεύουσα στὴν ὁποία μεταφράστηκε. Ἴσως δὲ θάταν ἄσχοπος μιὰ παράφρασί του στὴ δημοτικὴ. Ἔτσι ὄχι μόνο θὰ ζωντάνευε περισσότερο τὸ βιβλίο, ἀλλὰ καὶ θὰ πρόσθετε μιὰ ἐκλεχτὴ μονάδα στὴ φτωχὴ ἀκόμα συλλογὴ τῶν ἐπιστημονικῶν μας βιβλίων τῶν γραμμένων στὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ.

ΑΜΙΑΚΑΣ

E. G. CAHEN, ΜΙΚΡΕΣ ΠΡΟΖΕΣ.—Ἀπὸ τὸ ἀνέκδοτο βιβλίο τοῦ φίλου μας E. G. Cahen, δημοσιεύσαμε τὸ παρακάτω κομμάτι, ἀρετὸ γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ ἰδέαν τοῦ ὅλου τοῦ θὰ βγῆ σὲ βιβλίο σὲ λίγους μῆνες.

CRIS DANS LA NUIT HUMAINE.

A HENRI BARBUSSE.

«Ab imo pectore».

Je veux comprendre... je veux comprendre pourquoi les privilégiés des classes dirigeantes, les puissants, les riches sont-ils aussi fermés aux douleurs de ceux qui souffrent?...

Je veux comprendre pourquoi les masses, les foules, plient-elles passivement,